

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců Mgr. Aleše Roztočila a JUDr. Hynka Baňoucha v právní věci žalobce: **D. H. L.**, zast. Mgr. Petrem Václavkem, advokátem, se sídlem Opletalova 25, Praha 1, proti žalované: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Olšanská 2, Praha 3, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 7. 1. 2014, č. j. 1 A 40/2013 – 45,

t a k t o :

Kasační stížnosti **s e p ř i z n á v á** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Nejvyšší správní soud obdržel ve shora označené věci dne 17. 1. 2014 kasační stížnost spojenou s návrhem na přiznání odkladného účinku. Žalobce (stěžovatel) vyjádřil přesvědčení, že jsou splněny podmínky, za nichž zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) umožňuje přiznat kasační stížnosti odkladný účinek. Poukázal na skutečnost, že výkonem rozhodnutí žalované ze dne 7. 5. 2013, č. j. CPR-3992-1/ČJ-2013-930310-V237 (napadené rozhodnutí žalované), by mu vznikla újma už jen tím, že by musel opustit území České republiky (uvedeným rozhodnutím žalované bylo zamítnuto odvolání stěžovatele a potvrzeno rozhodnutí Policie České republiky, Krajského ředitelství Policie hlavního města Prahy, odboru cizinecké policie ze dne 17. 1. 2013, č. j. KRPA-148073/ČJ-2012-000022, jímž stěžovateli bylo dle § 119 odst. 1 písm. b/ bod 9 a § 119 odst. 1 písm. c/ bod 2 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, uloženo správní vyhoštění a současně stanovena doba, po kterou mu nelze umožnit vstup na území členských států Evropské unie na 3 roky). Dále by byl stěžovatel podle svého mínění zkrácen na svém právu na spravedlivý proces, neboť jeho součástí je i možnost účastníka řízení vystupovat v soudním řízení. V této souvislosti stěžovatel poukázal na závěry uvedené v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 8. 2011, č. j. 5 As 73/2011 – 100. Protože se stěžovatel domnívá, že žádným třetím osobám by v případě přiznání odkladného účinku jeho kasační stížnosti nemohla vzniknout žádná újma, je podle něj splněna podmínka vzniku nepoměrně větší újmy na jeho straně v případě bezodkladného výkonu napadeného rozhodnutí žalované. Stěžovatel také vyjádřil své přesvědčení, že by přiznání odkladného účinku jeho kasační stížnosti nebylo ani v rozporu s žádným důležitým veřejným zájmem, naopak je zde silný veřejný zájem na zachování jeho práva na

spravedlivý proces. Stěžovatel upozornil na skutečnost, že v případě nuceného opuštění území České republiky bude nucen vynaložit značné náklady na cestu do své vlasti, zde pak další náklady na pobyt a poté další cestovní výdaje v případě, že jeho kasační stížnost bude úspěšná. Zmínil rovněž, že je na území České republiky plně etablován, má zde přátele a rodinu. Jeho manželka zde má povolen dlouhodobý pobyt.

[2] Žalovaná ve svém vyjádření uvedla, že s přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti nesouhlasí. Podle žalované totiž odůvodnění zásahem do práva cizince na spravedlivý proces nemůže být užito jako obecného nástroje pro další legalizaci pobytu cizince na území České republiky, zvláště když právě pro neoprávněný pobyt cizince bylo vydáno rozhodnutí o správním vyhoštění. Pak by totiž musel být přiznán odkladný účinek každé kasační stížnosti podané ve věci správního vyhoštění, neboť pro specifické postavení účastníka takového řízení a charakter vedeného řízení (řízení o vyhoštění) by podle stěžovatelem citovaných závěrů správních soudů došlo k zásahu do práva cizince na spravedlivý proces vždy, a to i bez splnění podmínek § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Žalovaná současně vyjádřila přesvědčení, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti cizince ve věci jeho správního vyhoštění z důvodu předchozího neoprávněného pobytu na území České republiky by bylo v rozporu s důležitým veřejným zájmem, kterým je požadavek, aby se na území České republiky zdržovali pouze ti cizinci, kteří dodržují právní předpisy.

[3] Zákonem č. 303/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, došlo s účinností od 1. 1. 2012 i ke změně úpravy podmínek pro přiznání odkladného účinku v § 73 s. ř. s. Na rozdíl od předchozí právní úpravy již není nutné prokazovat tzv. nenahraditelnou újmu žalobce (resp. důvodnou obavu její hrozby), nýbrž stačí pouze poukázat na nepoměr mezi následkem (slovy zákona „újmou“), který by vznikl žalobci nepřiznáním odkladného účinku, a případnou újmou, která by mohla vzniknout jiným osobám, pokud by k odložení účinků jinak závazného rozhodnutí došlo. Přiznání odkladného účinku nesmí být současně v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Podmínky pro přiznání odkladného účinku tak byly citovanou novelou s. ř. s. zmírněny.

[4] Při rozhodování o odkladném účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud zjišťuje kumulativní splnění zákonných předpokladů vyplývajících z § 73 odst. 2 ve spojení s § 107 odst. 1 s. ř. s., tedy :

- 1) nepoměrně větší újmy způsobené stěžovateli v případě, že účinky napadeného rozhodnutí nebudou odloženy ve vztahu k újmě způsobené jiným osobám, pokud by účinky rozhodnutí odloženy byly; a zároveň
- 2) absenci rozporu s důležitým veřejným zájmem.

Je-li odkladný účinek přiznán, pozastavují se ty účinky napadeného správního rozhodnutí, které z povahy věci pozastavit lze (tj. uložené právní povinnosti nelze vynucovat, přiznaná oprávnění nelze uplatňovat, odejmutá oprávnění zůstávají zachována, atd.).

[5] Důvody možného vzniku nepoměrně větší újmy stěžovatele oproti jiným osobám jsou vždy individuální, závislé pouze na jeho osobě a konkrétní situaci. Povinnost tvrdit

pokračování

a prokázat vznik újmy má proto stěžovatel. Ten musí konkretizovat, jakou újmu by pro něj znamenal výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí, z jakých konkrétních okolností to vyvozuje a uvést její intenzitu. Vylíčení podstatných skutečností o nepoměrně větší újmě musí svědčit o tom, že negativní následek, jehož se stěžovatel v souvislosti s napadeným rozsudkem městského soudu obává, by pro něj byl zásadním zásahem. Hrozící újma musí přitom být závažná a reálná, nikoliv pouze hypotetická a bagatelní.

[6] Pokud jde o splnění druhého zákonného předpokladu, tj. že přiznání odkladného účinku není v rozporu s veřejným zájmem, soud vychází z povahy věci a z obsahu spisového materiálu a dále mj. i z vyjádření žalované, jejíž úlohou je ze zákona hájit veřejný zájem na úseku pobytu cizinců v České republice.

[7] Z výše uvedených tvrzení stěžovatele i z obsahu soudního spisu soud dovodil, že újma hrozící stěžovateli je skutečná a intenzivní. Výkon rozhodnutí o správním vyhoštění nepochybně velmi silně zasahuje do soukromé a eventuálně i rodinné sféry cizince. Naproti tomu újma způsobená přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti třetím osobám zde z povahy věci nepřipadá v úvahu. Lze proto konstatovat, že první podmínka pro přiznání odkladného účinku splněna je. Výkon rozhodnutí o správním vyhoštění by mohl představovat pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než která by mohla vzniknout jiným osobám, pokud by se tento výkon a jiné právní následky napadeného rozhodnutí neodložily. Nucené vycestování mimo území České republiky by mělo nepochybně za následek i ztížení možností stěžovatele uplatnit svá práva v řízení u soudu.

[8] Soud se dále zabýval otázkou, zda je splněna i druhá podmínka, tj. zda by přiznání odkladného účinku nebylo v rozporu s veřejným zájmem. V daném případě připadá v úvahu veřejný zájem související s pobytem cizinců na území České republiky, který je zajišťován mj. i tím, že cizinci, jimž bylo pravomocně uloženo správní vyhoštění, a kterým uplynula doba k vycestování z území České republiky, se na tomto území zdržovat nemohou. V daném případě však přiznání odkladného účinku „jen“ odsouvá účinky rozhodnutí žalovaného po dobu, kdy je zákonnost napadeného rozhodnutí přezkoumávána a nejedná se tedy o legalizaci pobytu cizince (stěžovatele) na území České republiky, jak na to poukazuje žalovaná ve svém vyjádření k návrhu stěžovatele na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Lze tedy konstatovat, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nebude v rozporu s veřejným zájmem. Nejvyšší správní soud se neztotožnil ani s tvrzením žalované, že právo na spravedlivý proces není důvodem pro další pobyt cizince na území České republiky. Stěžovateli je totiž třeba, jak již bylo uvedeno výše, umožnit řádně uplatnit svá práva v situaci, kdy brojí proti rozhodnutí o uložení správního vyhoštění, které tak je předmětem soudního přezkumu a zájem na jeho urychlené realizaci tudíž není dán.

[9] Protože obě zákonné podmínky pro přiznání odkladného účinku byly splněny, rozhodl Nejvyšší správní soud tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení. Rozhodnutí o přiznání odkladného účinku zároveň v žádném případě nepředjímá výsledek řízení o kasační stížnosti.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. února 2014

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu